

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 15-02-52825 עבדאללה-אסלאן נ' מלוונות מטיילים - אירוח כפרי בע"מ

בפני כב' הרשמת הבכירה סיגל אלבו

רגדה עבדאללה-אסלאן

תובעת

נגד

מלוונות מטיילים - אירוח כפרי בע"מ

נתבעת

פסק דין

1

2

זוהי תביעה לתשלום פיצויים בגין משלוח הודעות פרסומת.

3

4

טענות התובעת

5

1. התובעת טוענת כי בארבעה מועדים שונים שיגרה הנתבעת דברי פרסומת אל

6

הטלפון הנייד שלה. ההודעות נשלחו ביום 13.5.14, 29.10.14, 15.12.4 ו-17.2.15.

7

2. המדובר בהודעות שנועדו לפרסם את עסקה של הנתבעת, שהינו אירוח כפרי

8

בצפון, הכולל ארבעה מלוונות.

9

3. התובעת טוענת, כי מעולם לא נתנה הסכמתה המפורשת למשלוח דברי הפרסומת

10

וכי אינה יודעת כיצד הגיעו פרטיה אל הנתבעת.

11

4. עוד טוענת התובעת, כי בפרסומת שקיבלה לא היתה דרך להסרה מרשימת

12

התפוצה.

13

5. לפיכך דורש התובעת לחייב את הנתבעת בפיצוי בסכום של 4,000 ₪ בגין הודעות

14

הפרסומת שנשלחו אליה.

15

6.

16

טענות הנתבעת

17

7. הנתבעת טוענת כי התובעת נתנה הסכמתה לקבלת הודעות פרסומת. כך, ביום

18

10.2.13 ביצעה התובעת הזמנה לחדר אירוח במלון בקיבוץ איילון, אשר מנוהל על

19

ידי הנתבעת. בסעיף 12 להזמנה נתנה התובעת הסכמתה המפורשת בכתב לקבל

20

מהנתבעת מידע באמצעות המייל ובאמצעות מסרונים. הנתבעת אישרה בהודעת

21

הדוא"ל מיום 10.2.13 את פרטי ההזמנה ולא הביעה הסתייגות כלשהי לגבי מי

22

מבין סעיפי ההזמנה. מכאן שהתובעת אישרה מפורשות משלוח הודעת פרסומת.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 15-02-52825 עבדאללה-אסלאן נ' מלוונות מטיילים - אירוח כפרי בע"מ

- 1 כן טוענת הנתבעת, כי משהזמינה התובעת שירות מהנתבעת, רשאית היתה לשלוח
2 לתובעת הודעת פרסומת, אף ללא הסכמתה המפורשת.
3 עוד טוענת הנתבעת, כי היה באפשרות התובעת לשלוח מסרון לנתבעת ובו הודעת
4 סירוב או בקשה להסרתה מרשימת התפוצה, שכן מדובר בדרך בה שוגר דבר
5 הפרסומת. אילו היתה התובעת פועלת כך, היתה הנתבעת פועלת מיד בהתאם
6 להודעה. משהתובעת לא הודיעה על רצונה לחדול מלקבל מסרים, רשאית היתה
7 הנתבעת לשגר את ההודעות נשוא התביעה.
8

דיון והכרעה

- 9
10 10. הדין החל בענייננו קבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-
11 1982 (להלן: "החוק").
12 11. סעיף 30א(ב) לחוק קובע כי: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות
13 פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא
14 קבלת הסכמה מפורשת של הנמען בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
15 מוקלטת".
16 12. סעיף 30א(ג) לחוק קובע, כי המפרסם רשאי לשגר דבר פרסומת, אף אם לא
17 התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים שלושה תנאים מצטברים: האחד, הנמען מסר
18 את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך מו"מ לרכישה
19 כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת
20 מטעמו; השני, המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי
21 פרסומת כאמור, והנמען לא עשה כן; השלישי, דבר הפרסומת מתייחס למוצר או
22 לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות אותם רכש או ביקש לרכוש הנמען.
23 13. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבעת שלחה לתובעת הודעות פרסומות. השאלה
24 שבמחלוקת הינה האם נתנה התובעת הסכמה מפורשת לקבלת דברי הפרסומת
25 ולחילופין האם מתקיימים התנאים למשלוח הודעת פרסומת ללא הסכה מפורשת
26 של הנמען.
27 14. מהמסמכים שצורפו לכתב ההגנה עולה, כי ביום 10.2.13 הזמינה התובעת
28 מהנתבעת אירוח באחד מבתי המלון של הנתבעת.
29 15. בסעיף 12 להזמנה, מצוין כי המזמין מאשר קבלת מידע בדוא"ל וב- ס.מ.ס.
30 התובעת אישרה את פרטי ההזמנה, ומכאן שנתנה הסכמה לקבלת מידע הנוגע
31 לעסקיה של הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 15-02-52825 עבדאללה-אסלאן נ' מלוונות מטיילים - אירוח כפרי בע"מ

16. ואולם, גם אם אקבל את טענת התובעת שמדובר בהסכמה שלא מדעת, בחוסר תשומת לב, שעה שהזמינה אירוח במלון מהנתבעת, הרי שהגעתי למסקנה כי מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 30א(ג) לחוק.
17. אשר לתנאי הראשון בסעיף זה, הרי שביום 10.2.13 הזמינה התובעת מהנתבעת אירוח במלון, ובסעיף 12 לתנאי ההזמנה הודע לה כי פרטיה למשלוח מידע בדוא"ל ובמסרונים.
18. אשר לתנאי השני, הרי שגם תנאי זה מתקיים, שכן התובעת היתה יכולה להודיע לנתבעת על סירובה לקבלת דבר פרסומת באמצעות משלוח מסרון חוזר, כפי שעלה מעדות נציג הנתבעת. בעניין זה יצוין, כי סעיף 30א(ד) לחוק קובע כי הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת. במקרה זה, התובעת אינה טוענת כי פנתה לנתבעת במסרון חוזר בבקשת הסרה, וכל שטענה הוא כי לא ניסתה לעשות כן, כי ההודעות נשלחו ממספר קווי, ועל כן חשבה שלא תוכל להשיב להן. אך כפי שהבהיר נציג הנתבעת בדיון, לא היתה כל מניעה להשיב למסרונים אלה ולבקש הסרה, ואילו היתה התובעת עושה כן היתה שמה מוסר מרשימת התפוצה.
19. אף התנאי השלישי הקבוע בסעיף 30א(ג) מתקיים, שכן דברי הפרסומת שנשלחו לנתבעת עוסקים כולם בהזמנת אירוח במלון, היינו מדובר בדברי פרסומת המתייחסים למוצר או לשירות מסוג דומה לאלה שרכשה התובעת בעבר מהנתבעת.
20. לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת היתה רשאית לשלוח לנתבעת את הודעות הפרסומת נשוא התביעה, ומשלא פנתה התובעת אל הנתבעת בבקשת הסרה, אין לה להלין אלא על עצמה.
21. בפתח הדיון העלתה התובעת טענה נוספת היא כי לאחר הגשת התביעה, קיבלה ביום 10.3.15 מסרון נוסף מהתובעת. יצוין, כי כתב התביעה הומצא לנתבעת ביום 23.2.15.
22. ואולם, בנסיבות העניין, איני מוצאת מקום לחייב את הנתבעת בפיצוי בגין מסרון זה. ראשית, הטענה הועלתה לראשונה בפתח הדיון, מבלי שהיתה בידי הנתבעת אפשרות לבדוק את הטענה ולהיערך לקראתה כראוי. שנית, כפי שהבהיר נציג הנתבעת בעדותו, מיד עם קבלת התביעה הועברה הודעה לחברה האחראית על משלוח מסרונים, על מנת שתפעל להסרת התובעת מרשימת התפוצה, והראיה היא שאכן התובעת הוסרה מרשימה זו, שכן לאחר המסרון מיום 10.3.15 פסק משלוח

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 15-02-52825 עבדאללה-אסלאן נ' מלונות מטיילים - אירוח כפרי בע"מ

1 ההודעות. לדבריו, ייתכן שהטיפול בהסרת התובעת ארך כשבוע או שבועיים, אך
2 הואיל והתובעת לא הביאה זאת לידיעת הנתבעת לפני הדיון, אין באפשרותו כעת
3 לבדוק את הדברים.
4 23. לאור האמור, אני דוחה את התביעה. לפני משורת הדין, איני מחייבת את
5 התובעת בהוצאות.

6
7
8
9
10
11
12
13

ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ה, 08 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

סיגל אלבו, רשמת בכירה

14
15
16
17
18
19
20